

φρενόπληχτος καὶ ἀληθῆς τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ λατρεία ὑπὲρ τοῦ θεάτρου ἐν γένει, δὲν ἠδύνατο οὐδὲ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν τακτικὴν τῆς ὑποστηρίξεως, τὴν πρώτην τοῦ κακοῦ ἀφορμὴν, προσφαλιζομένης τῆς τοῦ κοινοῦ κρίσεως διὰ τῶν δωρεῶν παρεχομένων θέσεων ὑπὲρ ἠθοποιῶν, οἵτινες οὐδέποτε αἴρονται εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν καλλιτεχνῶν ἐκείνων, οὓς ὁ σήμερον πολιτισμὸς ἀπαιτεῖ γλύπτας τὸ ἦθος καὶ τὴν χειρονομίαν, μουσουργοὺς δὲ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τὸ λεκτικόν.

* * *

Ἡ Ρωσσία σήμερον ὑπερηφάνως ἐπιδεικνύει καλλιτέχνας τραγικούς, οἵοι ὁ Μοτσάλωφ, Σεμίνοβιτς καὶ ἄλλοι, κωμικούς δὲ πρώτης δυνάμεως, οἵοι ὁ Σέπκιν καὶ ὁ Σαδόβσκησ καὶ ἄλλοι. Πάντας τούτους, ἀληθεῖς καλλιτέχνας, ὑποστηρίζει, δοξάζει καὶ πλουτίζει ὁ ρωσικὸς λαός, ὁ θεωρῶν τὸ θέατρον ἐν τῶν μεγάλων πολιτιστικῶν ἔργων, ἀντιμέτωπον τῶν ὑπερτάτων πνευματικῶν κέντρων, ὅπερ τρανῆ ἀπόδειξις τοῦ προῦ ἠθους τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος.

Ἐν Ρωσσία ἡ τραχύτης τοῦ κλίματος δὲν συνεπάγεται τὴν τραχύτητα τοῦ χαρακτῆρος, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, διὸ καὶ θαυμάζει τις καὶ ἀπορεῖ καὶ ἐκπλήττεται ἐπὶ τῇ φιλοξενίᾳ καὶ ἀδόλῳ συμπεριφορᾷ καὶ εἰλικρινείᾳ τῶν κατοίκων. Ὁ δὲ πτερόεις δολοπλόκος καὶ φιλοπαίγμων υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὁ τόσον εὐκόλως τιτρώσκει καὶ αἰχμαλωτίζει τοὺς λαοὺς τῶν θερμῶν κλιμάτων, ἔχει ἐπίσης θερμούς λάτραις ἐκεῖσε ἔνθα ἡ ἐλευθερία τῆς γυναικὸς ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον, ἔξοχα δὲ ἐρωτικά εἰδύλλια ἐκτυλίσσονται ὑπὸ τοὺς ὠραίους κήπους καὶ τὰ πυκνὰ ἄλση, ἔνθα μόνος μάρτυς τῶν νεανικῶν ἐκμυστηρεύσεων εἶνε τὰ ἄφωνα δένδρα καὶ τὰ καλλίφωνα πτηνά.

(Ζα γ α ζ ι κ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Συναντιῶνται δύο φίλοι. Ἡ μία βουτημένη σιὰ μαῦρα.

— Καὶ λοιπόν, Λίζα; Τί ἀλεφάσιος; Νὰ ξαναπαντρευτῆς ἢ νὰ μείνῃς χήρα;

Καὶ ἡ Λίζα, κάπως ἀφηρημένη καὶ ἀπρόσεκτος:

— Μὰ νὰ σοῦ πῶ... οὔτε τὸ ἓνα σκοπεύω... οὔτε τὸ ἄλλο!..